

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Voluntas Dei antecedens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

nem ejusque filium Roboamum divino nutu abjicientium. Quo igitur modo fieri potuit, ut nihilo-minus tam illi Deus quam aliis exprobraret regni invasionem, negetque sua factum esse voluntate quod principatum obtinuerit? Potestne fieri, o Sapientia infinita ut quem nominasti populi tui Regem, eundem paulo post abneges? quasi conferre illi regnum numquam cogitaveris? Fierine potest ut voluntas tua sicut hominum mutetur & sibi contradicat? Quo igitur pacto dixit Prophetes ille ad Regem Balac tanta asseveratione: *Non est Deus quasi homo ut mentiatur nec est Filius hominis ut mutetur. Dicit ergo & non faciet? locutus est & non implebit?* Num. 23. *Caelum & terra inquit Christus in Evangelio, transibunt, verba autem mea non transibunt.* Mac. 13.

§. V.

Voluntas Dei antecedens.

AD solvendum hunc nodum, eademque opera declarandum qua ratione possint nonnunquam homines deviare à viis Domini indirecte, & id minimè cogitantes, qui est modus alter ordinem divinæ Providentiæ prætergrediendi, advertere oportet distinctionem quam ponunt Theologi duarum in Deo voluntatum.

voluntatum quarum alteram vocant acci-
 dentem & primariam, consequentem
 ram & secundariam ita S. Chryst. Illa
 cedens, simplex & absoluta dicitur quia
 Deus habet quasi ex seipso rationem sum-
 do volendi ex sua bonitate, nobilitate po-
 tia, &c. Non vero velut ex data occasio-
 quodammodo causa ex parte operam
 turæ, quasi meritis alicujus personæ de-
 tisve provocatus, impulsus, obstrictus.
 modo Deus ex naturali sua ad bonum o-
 turis suis procurandum inclinatione,
 loquendi modo, vult exempli causa
 hoc officium, illud negotium, hanc ag-
 dinem, hunc favorem, istud infortu-
 Quamquam hæc semper ab eo diriguntur
 promovendam animarum nostrarum
 tem, quæ est omnium, quæ desiderare po-
 mus, bonorum maximum. *Ego Dominus
 non est alter, firmans lucem, & creans tenebras
 faciens pacem & creans malum: Ego Dominus
 faciens omnia hæc. Isai 45.* Quibus verbis
 indicat se interdum sponte sua & motu
 prio quædam agere nullâ attenta ratio-
 parte creatarum rerum, unde desumatur
 modi procedendi modum & occasio-
 Nam hoc verbum *Creo*, prout Philosophi
 Theologi explicant, propriè significat

ducere aliquid ex nihilo. Itaque creare alicui
 malum aut bonum perinde est, ac hoc illud-
 ve ipsi præstare nullo ejus cooperationis in-
 tuitu. Tale bonum contulit Deus Sauli &
 Davidi cum illos elegit Reges populi sui, à
 cujus etiam spe dignitatis uterque longissi-
 mè aberat secundum humanam æstimatio-
 nē. Hic opilio erat pauper de paupere domo
 ille *de minima tribu Israel & cognatio ejus*
novissima inter omnes familias de tribu Ben-
jamin 1 Reg. 9. Iste de familiâ Isai despectis-
 simâ in populo suo, & minimus fratrum suo-
 rum. Cumque Dei jussu inungerentur à Sa-
 muēle in Reges, alter eorum perditas quære-
 bat asinas patris sui, alter pascebat oves, pro-
 inde solus Deus cogitabat illos ad regnum
 evehere: Atque hoc sensu dici potest illud u-
 trique obtigisse solum Dei nutu, qui creavit
 illis hoc bonum ad quod nec hic nec iste
 quidquam de suo contulit. Quod verò ad
 malum attinet, eodem modo dici potest,
 quod ea quæ immaculata Virgo Dei para,
 quæ sanctissimus Domini præcursor & Bap-
 tista, quæ innocentissimus Job pertulerunt
 hujus vitæ mala ac miseras, passi sint nullo
 suo merito; id quod postremus horum verif-
 simè testatur: *Non peccavi, & in amaritudi-*
nibus moratur oculus meus. Job. cap. 17. Verè

F

ita

ita est vir iustissime, novit Deus, quibus bonum
 impium feceris, afflixit te & flagellavit. suam mala
 xit, conscidit te vulnere super vulnere. Num
 passus es absque iniquitate manus tuas suam
 haberes mundas ad Deum preces. ipse potest
 Caelo testis tuus & conscius tuus in quo
 Noli quaerere in terra sive in te, sive in quantum
 creatam, malorum quae pateris causam, praeb
 Deus est; *Manus Domini tetigit te*, ipse
 vit te gloria tua & abstulit coronam de
 tuo ipse creavit ex nihilo dolores quibus
 pressit te, noli aliam quaerere causam, sed
 voluntatem eius, ipse ea quae pateris
 ria suae tuaeque refert incrementum. Sed d
 qui producit lumen de tenebris, & tenebrae. D
 vertit in diem, convertet planctum tuum in
 canticum & secundum multitudinem
 rum tuorum consolationes eius latissimas. Na est
 ni manum tuam. Haec sunt quae spectantur ne
 luntatem Dei antecedentem & independentem
 tem, quae à S. Joanne Damasceno nominatur &
 Voluntas Beneplaciti qua Deus ut ab eis
 Dominus de suis disponit creaturis praeferre
 neplacitum suum sine cooperatione praese
 merito vel demerito earum. Hic proinde
 operis, voluntas est operantis. Ego Dominus
 & non est alter &c. Quae voluntas est
 sit Dei optimi, spectare aliud non potest.

bonum, quidquid tandem accidat, adeo ut
 mala ipsa quæ inde promanant, inter bona
 numeranda sint. Cum enim deus per naturam
 suam & essentiam, ipsa sit bonitas, quomodo
 potest ex se profundere aliud quam bonum?
 Quomodo potest velle suæ creaturæ aliud
 quam bonum? siquidem hæc nullam tum ei
 præbet occasionem malefaciendi.

§. VI.

Voluntas Dei consequens.

Voluntas Dei subsequens & secundaria
 est illa, quam Deus habet non ex se solo
 sed datâ occasione vel causâ ex parte creatu-
 ræ. Dicitur consequens, quia consequitur
 nostram dispositionem, & operibus nostris
 conformatur, quæ si bona sunt, illa nobis bo-
 na est & benefica; si mutamur & illa muta-
 tur nostro loquendi modo; cui applicari pos-
 sunt illa Davidis verba: *Cum sancto sanctus e-
 ri & cum viro innocente innocens eris, &
 cum electo electus eris, & cum perverso per-
 verteris.* Instar speculi hic res geritur: illud re-
 præsentat ea omnia, quæ ex opposito fiunt;
 eodem oculo respicit quo aspicitur, Æthio-
 pem, repræsentat nigrum, Europæum, al-
 bum; si torvum intueris, torvum exprimit, si
 arides, aridet; quos si onte, oculis, vultu, ma-